

tjent til at vedtages. Udvalget maa fremdeles lægge Vægt paa, at Onſket om en Hellerupbane er af langt mindre Betydning, end Onſket om, at hele den ſtore Del af Nordſjælland, ſom ligger Nord for Klampenborg og Øſt for Nordbanen, bliver ſat i beſvem Forbindelse med Hovedſtaden, men Udſigten dertil vil være udeluſtet for længere Tid, derſom vi nu bevilge Hellerupbanen. — Hvad Forſlagene under Nr. 2 og 3 angaar, undrer det mig ikke, at den meget ærede Miniſter ſlutter ſig til Forſlaget under Nr. 3, hvorefter Jernbandedæmningen kun ſkal afgives, ſaaſremt der gives ſærlig Konceſſion paa et Spor langs ad Dæmningen foruden ſelve Havnbanen, men jeg ſkal dog bemærke, at det ikke har været Meningen blot at knytte den omtalte Forpligtelse for Kommunen til at Banen bliver udvidet med dette Spor. Jeg ſkal tillade mig at minde om, hvad der er ſagt paa Betænkningens 3die Side, at Havnbanen ikke kan ventes at ville forrente ſig for det ſjællandske Jernbanefelſkab, og at Billighed alſaa taler for, at Kjøbenhavns Kommune yder et Bidrag til ſamme i Lighed med, hvad der er blevet paalagt forſkjellige andre Stæder ſom Betingeſe for at faae Spor til deres Havne. Som Følge deraf ſtiller Udvalget med Undtagelſe af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) Forſlag om at gjøre Konceſſionen paa det nævnte Anlæg, alſaa ſelve Havnbanen, afhængig af, at Kjøbenhavns Kommune indvilger heri. Dette henvender jeg ogſaa til det ærede Medlem for Odense Amts 1ſte Valgkreds (Oct. Hanſen), der gjorde gjældende, at dette ikke havde været Meningen; det er paa det Beſtemtefte ſagt, at hele Udvalget med Undtagelſe af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, alſaa ogſaa det ærede Medlem for Odense Amts 1ſte Valgkreds, var enig herom. Den forſkjellige Stilling, ſom Flertallet har indtaget i denne Sag, hidrører fra den vel bekjendte Marſag, at vi under anden Behandling havde for Die at faae den til Frederiksundsbanen knyttede Forlængelſe af det ſjællandske Jernbanefelſkabs Uopſigelighed, ophævet. Saalænge vi havde dette for Die, ſatte vi Spørgsmaalet om Jernbandedæmningen i anden Række; men efterat det høie Thing har afgjort dette Spørgsmaal imod mit og mine Medforſlagsſtille- res Onſke, er det naturligt, at vi betragte Spørgsmaalet om Frederiksundsbanen og det dertil knyttede Spørgsmaal om Forlængelſen af det ſjællandske Jernbanefelſkabs Eneret ſom endelig afgjort. Det er en Sag, ſom efter min Opfat- telse ikke længere kan komme frem, og ſom vi nu maa ſe bort fra. Med Henſyn til Spørgsmaalet om ſelve Jernbandedæmningen ſkal jeg bemærke, at Ingen kan negte, at det, ſaaledes ſom tidligere udtalt, er uøſkeligt, at Havnbanen bliver ſat i Forbindelse med den ſjællandske Jernbane ved Hjælp af denne Dæmning, og det er tillige gjort gjældende, at det ſjællandske Jern-

banefelſkabønſter den. Den ærede Miniſter har hidtil beſtandig hævdet, at det var af Vigtighed for det ſjællandske Jernbanefelſkab at faae denne Jernbandedæmning; men nu fremſtiller den høit- ærede Miniſter Sagen, ſom om det kun var Noget, der maatte kunde komme til Udførelſe engang i en fjern Fremtid. Jeg tror aldeles ikke, at der kan være Tale om at udflyde denne Sag, og allermindſt, naar ſelve Havnbanens Anlæg vil blive udflydt ſaalænge, ſom der efter Udtalelſerne i Landſtinget og efter det Forſlag om Lidsfri- ſterne, vi have tiltraadt, er Udſigt til. Vi maa derfor holde paa, at Kjøbenhavns Kommune ikke bliver ſat i ſtand til at ſlippe for at yde det Bi- drag, ſom hele Udvalget med Undtagelſe af det oftere nævnte ærede Medlem ved Sagens anden Behandling var enig om at kræve af den. — Hvis vi ikke ſætte Forpligtelſen ind i Loven paa den Maade, ſom Flertallet fordrer det, vil det blive muligt for Miniſteren, der jo har været ugunſtig ſtemt for denne Beſtemmeſe, at ſige til det ſjællandske Jernbanefelſkab: I ſhulle faae Konceſſion paa Havnbanen alene, men paa et Spor langs Dæmningen faae I ikke Konceſſion, thi Kommunen modſætter ſig det, og ſaalænge den gjør det, faae I ikke en ſaadan Konceſſion. Vi ville forhindre, at Sagen bliver gjort afhængig af Kommunen; thi naar den har ſaaet Havnbanen, bryder den ſig maatte ikke om Sporet langs Jernbandedæmningen, hvilket dog er af Betydning for os Andre. Jeg ſkal alſaa tillade mig at opfordre det ærede Thing til fremdeles at ſtemme for Forſlaget under Nr. 2. — Med Henſyn til Forſlaget under Nr. 6, der angaar Udſtemningen af § 10, vil jeg bede det ærede Thing erindre, at det ikke ved dets Vedtagelſe er afſtaaret, at det ſjællandske Jernbanefelſkab kan faae det Materiel, hvortil det trenger. Det er derved afſtaaret fra at faae det paa denne Lov, men det er ikke afſtaaret fra at faae det paa en ſeløſtændig Lov. Saaledes ſom ogſaa udtalt af Didsøveren for de 15 Medlemmer ved 3die Behandling, var Henſigten med at udstemme § 10, eller ſom den dengang hed § 11, netop den, at man vilde have Spørgsmaalet gjort til Gjenſtand for en ſeløſtændig Underſøgelse. Den høitærede Miniſter bemærkede, at han ikke nærede Tvivl om, at der var anſtaffet tilſtrækkeligt Materiel til den nordveſtſjællandske Jernbane, og at man, ſelv om det ſkulde viſe ſig, at det Modſatte var Tilfældet, ikke af den Grund burde forhindre Selſkabet fra at faae det Materiel, det forlangte. Dette kan være ganſke rigtigt, det bør man heller ikke, men hvis det kunde godtgjøres, at det ikke var anſtaffet det Materiel til Nordveſtbanen, der burde være anſtaffet, kunde der blive Spørgsmaal om at kræve, at det ſjællandske Jernbanefelſkab ſkulde ſtaffe det tilveie paa en anden Maade, ikke ved Hjælp af en ny Anlægskapital, ved Prioritetslaan, eller ved Hjælp af Reſervefonden; men ved Hjælp